rige Møde havde stemt for Affattelsen af en Adresse, som moralsk forpligtede til ogsaa nu at underskrive den, samt at man, forsaavidt dette Skridt skulde blive uden Resultat, forbeholdt sig en Henvendelse til andre Autoriteter. Fra et Par af de Tilstedeværendes Side reistes der nogle Indvendinger imod Adressen, som deels i et enkelt Afsnit fandtes mindre heldig, deels ikke var energisk nok. Ligeledes opstod der en kort Debat om Størrelsen af det Antal Underskrifter, hvormed den skulde indsendes. Et Forslag, som gik ud paa, at Udvalget ikke paa egen Haand kunde afgjøre, om Underskrifternes Antal var for ringe, men at det i saa Tilfælde skulde være forpligtet til at sammenkalde et nyt Møde, vedtoges eenstemmig, hvorpaa Mødet hævedes. Adressen henligger til Underskrift i Studenterforeningen i Løbet af 8 Dage.

Thorvaldsens Museum. Det er kommet „Fædrelandet" for Øre, at den kjøbenhavnske Komitee, som er sammentraadt for at tilveiebringe en Brudegave for Prindsesse Alexandra, har tænkt paa at lade denne Gave omfatte blandt Andet en af de Statuer, som staae i Thorvaldsens Museum, nemlig Hebe, og at nogle af Museets Bestyrere skulle være tilbøielige til at samtykke heri. Vor ærede Samtidige tager heraf Anledning til at nedlægge den allerbestemteste Indsigelse imod, at man enten ved denne eller nogensomhelst anden Leilighed „forgriber sig paa de Skatte, som Verdens største Kunstner har skjænket sit Fædreland og gjort Kjøbenhavns Kommune til Værge for." Dersom vi ikke ere feil underrettede, har „Fædrelandet", da denne Protest fremkom, vidst, at den ialfald ved denne Leilighed efter al Rimelighed vilde være overflødig; men vi skulle dog til Oplysning for Publikum meddele Sammenhænget af denne Sag og samtidig imødegaae nogle Urigtigheder i vor ærede Samtidiges Beviisførelse.

Det er ganske rigtigt, at Komiteen og de Indbydere, der have valgt den, have ønsket, at Staden Kjøbenhavns Brudegave til Prindsessen skulde tillige omfatte en Thorvaldsensk Statue. Man har meent, at ingen skjønnere og ædlere Frembringelse af dansk Kunst kunde findes, at Thorvaldsens verdensberømte Navn vilde skjænke denne Deel af Gaven et Værd, som ikke kunde maales med Penge, og at den vilde egne sig vel som Erindring om den Stad, der er saa lykkelig at eie et af Verdens skjønneste Museer, enestaaende i sin Art. En Marmorstatue lader sig nu imidlertid ikke udføre i kort Tid, selv naar Blokken haves liggende; det er et langsomt Arbeide, som i Reglen medtager eet eller halvandet Aar, og her skulde den haves færdig til Marts, i hvilken Maaned Formælingen antages at skulle finde Sted. Den Tanke laae derfor nær at henvende sig til Museets Bestyrelse og i Betragtning af de særlige Omstændigheder udbede sig dens Bistand. Komiteen var strax paa det Rene med, at hvad der i Museet findes som udgaaet fra Thorvaldsen selv eller som udført under hans Tilsyn, ikke under nogen Betingelse kunde røres; det vilde være utilbørligt endog kun at bede Museet skille sig ved Noget, der stod i den fjerneste personlige Berørelse med Thorvaldsens Haand eller Øie. Der kunde alene være Tale om en af de Statuer, som først efter Mesterens Død vare udførte af de Billedhuggere, der endnu arbeide for Museet, og under det Tilsyn, som endnu findes. Med særligt Hensyn hertil fæstedes Tanken paa Hebe, som antoges først at være begyndt efter den store Mesters Død, og hvoraf der findes et feilfrit, smukt udført Exemplar. Da nu Museet paa Bestilling leverer Marmorstatuer efter Thorvaldsen, rettede Komiteen den Forespørgsel til Bestyrelsen, om den maatte ville overlade Komiteen i det angivne Øiemed en af de efter Thorvaldsens Død udførte Statuer, navnlig Hebe, imod at den paa Komiteens Bekostning lod udføre et andet feilfrit Exemplar til Erstatning for Museet. Til yderligere Motivering af denne Anmodning skulle vi her bemærke, at „Fædrelandet" ikke refererer Thorvaldsens Testamente rigtig, naar det yttrer, at ifølge samme „skulle de Statuer, som fuldføres efter hans Død paa hans Boes Bekostning eller for det af ham skjænkede Museumsfonds Regning, forenes med og indbefattes i hans Gave under samme Betingelser som de ved hans Død færdige Kunstsager." Der staaer noget heelt Andet i Testamentet af 15de December 1838. Efterat ved dets Art. 1, a, alle de Thorvaldsen tilhørende „Kunstgjenstande" ere bestemte til et eneste og særskilt Museum, „der aldrig skal kunne blandes med hvilkesomhelst andre Samlinger og følgelig heller ikke formindskes, deles eller forandres under nogetsomhelst Paaskud eller af nogensomsomhelst Aarsag" — hedder det under d, „at de Statuer og Basreliefer, som ved min Død skulde findes ufuldendte, paa mit Stervboes Bekostning skulle fuldføres af Hr. Prof. Freund og Hr. Pietro Galli, min Elev, hvorefter disse (ɔ: ved hans Død ufuldendte) saaledes (ɔ: paa Boets Bekostning samt ved Dhrr. Freund og Galli) fuldendte Arbeider skulle forenes med og indbefattes i denne Dotation under de samme Betingelser." Testamentets Tillægsbestemmelser af 20de Jan. 1843 forandre dette saaledes, at Fuldførelsen af de „ufuldendte Værker" skal imod Godtgjørelse af Museumsfondet betroes Prof. Bissen. Spørgsmaalet synes herefter alene at maatte blive, om den nu i Museet værende Hebe ved Thorvaldsens Død var et „ufuldendt" Arbeide, eller med andre Ord, om der i hans Levetid var begyndt paa den. I modsat Fald kunde Testamentet ikke være tilhinder for, at den ombyttedes med et andet ligesaa godt Exemplar. Dette, hvad Retsspørgsmaalet angaaer. Vi skulle kun tilføie, at Bekymringerne for de mulige Følger af en Indvilgelse fra Bestyrelsens Side savne al Grund. Naar man har troet at kunne stille Anmodningen, saa er det, fordi der endnu er netop de samme Midler og de samme personlige Kræfter tilstede, som ere benyttede ved Udførelsen af den nu færdige Hebe; var dette ikke Tilfældet, vilde Forlangendet ikke være blevet stillet.

Bestyrelsen for Thorvaldsens Museum har endnu ikke givet noget Svar paa Komiteens Forespørgsel, der først afsendtes i Tirsdags. Imidlertid stiller det sig saa heldig, at der forhaabenlig ikke vil blive nogen Nødvendighed for at gaae den Vei, som har vakt „Fdl."'s Betænkeligheder. Prof. Bissen, til hvem Komiteen tillige og samtidig har henvendt sig, har nemlig viist en overordenlig Interesse for Tanken og har stillet i Udsigt, at han ved anstrengt Arbeide vil kunne udføre en Hebe efter Thorvaldsens Model i Tiden indtil Marts Maaned, forudsat at der blandt de Marmorblokke, der findes her, er nogen, som passer til Statuen, og dette er der Grund til at antage.

Dødsfald. Den 20de ds. afgik ifølge „Loll.-Falst. Stiftst." ved en pludselig Død Dr. phil. H. U. Møller, R. af D., Sognepræst til Thoreby paa Lolland, i en Alder af 65 Aar, Dagen efter sin Fødselsdag. Den Afdøde var født i Jellinge i Jylland, hvor Faderen, den senere Biskop, Rasmus Møller, dengang var Sognepræst, og er dimitteret fra Nykjøbing Skole 1814. Fra 1823, da han blev residerende Kapellan i Kjøbelev, falder hans Virksomhed i Lolland-Falsters Stift; 1832 blev han Sognepræst i Radsted, 1841 Stiftsprovst, 1843 Sognepræst i Thorkildstrup og 1855, efterat han havde nedlagt sit Embede som Stiftsprovst, Sognepræst i Thoreby. Med en betydelig videnskabelig Dannelse forbandt han en høist elskværdig Karakteer. Forrige Vinter led han længe af et apoplektisk Tilfælde, hvormed hans pludselige Død sandsynligviis staaer i Forbindelse.

Landeveislokomotivet „Vendsyssel." Iaftes modtog vi følgende Telegram, dateret Hjørring, den 23de Oktbr., Kl. 2: Landeveislokomotivet er lykkelig ankommet hertil efter flere Vanskeligheder med at bringe det over den interimistiske Vei ved Ulsted.

Uveir. Efterat der igaar i Løbet af Dagen havde været flere stærke Hagelbyger, ledsagede af orkanagtige Vindstød, drog om Aftenen Kl. 6 et voldsomt Uveir hen over Hovedstaden. Talrige og stærke Lyn oplyste den ravnsorte Himmel, og kort efter paafulgte der en heftig Hagelbyge; de store Isstykker kastedes af Vinden i en skraa Retning, og vistnok paa mere end eet Sted have de knækket Ruderne.

Dampskibet „Slesvig", Orlogskapitain Schmidt, afgik herfra i Tirsdags Eftermiddags Syd paa.

Theatret i Kasino. Søstrene Delépierres Koneert iaften vil frembyde den særlige Interesse, at Ma Celine, der er blevet et af Publikums Favoritnumre ved Juliette Deépierres geniale Udførelse, vil i den anden Afdeling blive foredraget af den sexaarige Julia.

Industriforeningen. Fredag Aften den 24de og Søndag Formiddag den 26de Oktober, fra 12 til 2, vil blive foreviist: fra Dhrr. Kittendorff & Aagaard, Skrivetøier af Marmor og Bronce, samt et Skrivegarnitur af bois durci; fra J. P. Ferslews Kunstdreieretablissement, Gothersgade 4, 50 Stkr. forskjellige udkaarne Shagpiber, forfærdiget af Bryur, en særegen Træsort, samt en Tobakspung af Gummi til Shag; fra Hr. Skræddermester A. Lausen, Integade 2, en Efteraarsfrakke; fra Hr. Skræddermester L. Christensen, et Fodtæppe, sammensat af Klæde af forskjellig Farve; fra Hr. J. J. Jørgensen, Vesselsgade 4, Prøve af Smergelpapir; fra Hr. Fotograf Wunderlich, et Portrait i naturlig Størrelse; fra Dhrr. C. Ferslew & Co., Prøver af Farvetrykbilleder overførte paa Glas, til at træde istedetfor Glasmaleri.

Skibsefte
Augusta", Kapit
ifølge Telegram d
Dartmouth paa
benhavn.

— Skonner
Juhl, som den 1
neiro, passerede
S. B. og 37° 8
Hamborg.

— Cuxhav
danske Evert „A
rensen, bestemt fr
ind hertil med T

Skibsby
21de Oktbr. (B
ges løb en trema
Skibsbygmester H
som er bygget fo
Kjøbmand P.
Kmlstr. drægtig
Den er bestemt
vande.

— Ringk
(Byens Av.)
paa Kysten udfor
mehørende Fartø
Trælast. Besætn

Orkan.
Av.) Hele Dage
dagen, og hele N
Storm, Torden
fulgte efter hin
Tordenen været
seet herfra paa
Øster-Hjerting (
Mølle.

Ildløs. R
Av.) Da Lynet
dag slog ned i T
Mark, var kun
Minuter efter Ne
flere Steder, og
Nød og neppe re
2 Sviin og en
dedes kun meget
mødte, men uden
ikke var Vand.

Markede
20de Oktbr. (B
afholdte Kvægm
som Markedet af
kostede indtil 50
pleste betaltes de
kun 25 Rdl.
70 Rdl. Parret.
6—10 Rdl.

— Aaben
Av.) Til det i
et ikke ubetydelig
som endeel Me
slette Veir havde
gik Handelen yde
nakket holdt fast
snitsprisen paa g

16. Møde, Onde

Lov om Lo
J. A. Hansen
vilde finde Glæde v
Ministerens Lovforsl
at Indtægterne skul
istedetfor ligefrem at
havde med stor Klar
ved den Mellemregn
skilte Lønningsfond.
forhindre Udførelsen
Tienden maatte bliv
stændig afløst. End
Omstændighed. De
skjel i Betragtningen
Selv den fordomsfr
(Krogh) havde ikke
mening, at de vare
havde ofte udtalt,
der var Tale om.
havde Kirken ingen
„Kirken" et Taagebil
nærmere see og føle
Stat i Staten (hør!
aldrig maatte underst
der ansattes af Sta
Ret end den, som
skulde for et vist Ve
blev ikke Medlem af
dig overfor Staten.
rette noget juridisk L
i Statskassen. Min
en overordentlig Sty
mærkede det, føren
Ministeren kunde sla
for, at Loven var
men dersom Rigsdag
Træ, der ved det fø
han anse det for sa
Post imod enhver

---

i Kirke hver Søndag i Almanaken vilde have viist en begjærlig Attraa efter at staae sig godt med Himlen og vinde en utilbørlig Fordeel over Medmenneskene — et Ønske om at være bedre end Folk i Almindelighed, hvilket vilde have fremkaldt Betragtninger hos dem, der havde Gud-

Ansigtsfarve og havde altid sine Læber lidt optrukne, som om hun følte sig i et Sygeværelse sammen med Doktoren eller Præsten. Men hun var ikke grædevorn; Ingen havde seet hende fælde Taarer; hun var blot alvorlig og tilbøielig til

„Det tænkte
bedrøvet.

De maatte
hørte dem; men
kjendegav han ing
dum vilde have